

3/12/15

$v_1, \dots, v_n \in V$. Πώς μπορούμε να αποφανθούμε αν $w \in \langle v_1, \dots, v_n \rangle$ ή όχι.

$w \in W$

Απάντηση: Έστω ότι $\lambda_1, \dots, \lambda_n \in F$ με $w = \lambda_1 v_1 + \dots + \lambda_n v_n$
 \Rightarrow ανήκει σε γραμμικό σύστημα (Σ) με n -αγνωστούς $\lambda_1, \dots, \lambda_n$

Αν το (Σ) έχει λύση $\Rightarrow w \in \langle v_1, \dots, v_n \rangle$

Αν το (Σ) είναι αδύνατο $\Rightarrow w \notin \langle v_1, \dots, v_n \rangle$

Πχ. $V = \mathbb{R}^{2 \times 3}$

$$w = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}, v_1 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, v_2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$w = \lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2 \Leftrightarrow$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \lambda_1 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} + \lambda_2 \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \Leftrightarrow \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \lambda_1 + \lambda_2 & \lambda_2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\Leftrightarrow \begin{cases} \lambda_1 + \lambda_2 = 1 \\ \lambda_2 = 0 \\ 0 = 0 \text{ που είναι αδύνατο. Άρα } w \notin \langle v_1, v_2 \rangle \\ 0 = 1 \\ 0 = 0 \\ 0 = 0 \end{cases}$$

Γράφουμε $\lambda_1 v_1 + \dots + \lambda_n v_n = 0_V \Rightarrow$ ανήκει σε τετριπτό σύστημα (Σ).

Το (Σ) έχει μόνο την τετριπτική λύση \Leftrightarrow

v_1, \dots, v_n γραμμικά ανεξάρτητα

Το (Σ) έχει και m περιθώριους άξονες \Leftrightarrow
 v_1, \dots, v_n γραμ. εξαρτημένα.

ΠΡΟΤΑΣΗ: Έστω $v_1, \dots, v_n \in V$ γραμμικώς ανεξάρτητα.
Τότε κάθε m κενό υποσύνολο των v_1, \dots, v_n είναι
επίσης γραμ. ανεξάρτητα.

Απόδειξη (ειδική περίπτωση για $n=3$)

Υποθέτουμε v_1, v_2, v_3 γραμ. ανεξάρτητα αλλά
 v_1, v_2 γραμμικά εξαρτημένα και θα καταλήξουμε σε
αντίφαση.

Από v_1, v_2 γραμ. εξαρτημένα υπάρχουν $\lambda_1, \lambda_2 \in \mathbb{F}$
όχι και τα δύο μηδέν με $\lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2 \stackrel{(1)}{=} 0_V$

Αρα για $\lambda_3 = 0 \in \mathbb{F}$, η (1) $\Rightarrow \lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2 + \lambda_3 v_3 =$
 $0_V + 0 \cdot v_3 = 0_V \Rightarrow v_1, v_2, v_3$ γραμ. εξαρτημένα.
Αντίφαση!

ΠΡΟΤΑΣΗ: Έστω $v_1, v_2, \dots, v_n \in V$ υποθέτουμε ότι
ένα m κενό υποσύνολο των v_1, \dots, v_n είναι
γραμμικά εξαρτημένο. Τότε και τα v_1, \dots, v_n είναι
γραμμικά εξαρτημένα.

Απόδειξη

Όμοια με την απόδειξη του προηγούμενου πρότασης

Ορισμός: Έστω V δ.χ./ F και $v_1, \dots, v_n \in V$. Η πεπερασμένη ακολουθία v_1, v_2, \dots, v_n λέγεται διατεταγμένη βάση του V ή απλά βάση του V αν:

i) $V = \langle v_1, \dots, v_n \rangle$

ii) Τα v_1, \dots, v_n είναι γραμμικώς ανεξάρτητα.

Παράδειγμα 1: \mathbb{R}^3

i) \mathbb{R}^3 . Θέτουμε $l_1 = (1, 0, 0)$, $l_2 = (0, 1, 0)$, $l_3 = (0, 0, 1)$

Υποτίθεται: l_1, l_2, l_3 βάση του V

Απόδειξη

Βήμα 1^ο: $\mathbb{R}^3 = \langle l_1, l_2, l_3 \rangle$, γιατί $\forall (\alpha, \beta, \gamma) \in \mathbb{R}^3$

$$(\alpha, \beta, \gamma) = \alpha l_1 + \beta l_2 + \gamma l_3$$

Βήμα 2^ο: l_1, l_2, l_3 γραμ. ανεξάρτητα. Πράγματι
Έστω $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3 \in \mathbb{R}$ με $\lambda_1 l_1 + \lambda_2 l_2 + \lambda_3 l_3 = 0_{\mathbb{R}^3} = (0, 0, 0)$

$$\Rightarrow \lambda_1(1, 0, 0) + \lambda_2(0, 1, 0) + \lambda_3(0, 0, 1) = (0, 0, 0)$$

$$\Rightarrow (\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3) = (0, 0, 0)$$

$$\Rightarrow \lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = 0_{\mathbb{R}}$$

Άρα l_1, l_2, l_3 γραμ. ανεξάρτητα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: l_1, l_2, l_3 βάση του \mathbb{R}^3 σαν \mathbb{R} -δ.χ. χώρος.

Γενικά για F σώμα, αν θέσουμε $V = F^n$ σαν F -δ.χ. χώρο με την ίδια απόδειξη έχουμε ότι ο F^n έχει βάση το S_n .

$$l_1 = (1, 0, 0, \dots, 0), l_2 = (0, 1, 0, \dots, 0), \dots, l_n = (0, 0, \dots, 1)$$

Η l_1, l_2, \dots, l_n λέγεται κανονική βάση του F^n .

Παραδείγματα: Έστω $V = F^{3 \times 2}$ σαν F -διαν. χώρο.
 Ορίζουμε $E_{11} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$, $E_{12} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$, $E_{21} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$,

$$E_{22} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \quad E_{31} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \quad E_{32} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Ισχυρισμός: $E_{11}, E_{12}, E_{21}, E_{22}, E_{31}, E_{32}$ βάση του $V = F^{3 \times 2}$

ΒΗΜΑ 1^ο: Έστω $A = \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \\ e & f \end{bmatrix} \in V$

Έχουμε $A = aE_{11} + bE_{12} + cE_{21} + dE_{22} + eE_{31} + fE_{32}$

Συμπέρασμα: $V = \langle E_{11}, E_{12}, E_{21}, E_{22}, E_{31}, E_{32} \rangle$

Ισχυρισμός: $E_{11}, E_{12}, E_{21}, E_{22}, E_{31}, E_{32}$ γραμμικά ανεξάρτητα. Πράγματι έστω $\lambda_1, \dots, \lambda_6 \in F$, $\neq 0$
 $\lambda_1 E_{11} + \lambda_2 E_{12} + \lambda_3 E_{21} + \lambda_4 E_{22} + \lambda_5 E_{31} + \lambda_6 E_{32} = 0_V = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$

$$\begin{bmatrix} \lambda_1 & \lambda_2 \\ \lambda_3 & \lambda_4 \\ \lambda_5 & \lambda_6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0_F & 0_F \\ 0_F & 0_F \\ 0_F & 0_F \end{bmatrix} \Leftrightarrow \lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = \lambda_4 = \lambda_5 = \lambda_6 = 0_F$$

Άρα γραμμ. ανεξ. \Rightarrow βάση του V

Όμοια αν $n \geq 1, k \geq 1$, και $V = F^{n \times k}$ σαν F -χ. επί του F . Το V έχει βάση $\{E_{ij} : 1 \leq i \leq n, 1 \leq j \leq k\}$
 και $E_{ij} \in F^{n \times k}$ είναι ο $n \times k$ πίνακας που στο (i, j) θέση έχει στοιχείο 1_F και παντού αλλού έχει στοιχείο 0_F

Συμβολισμός / Ορισμός: Έστω F σώμα και $n \geq 0$. Θέτουμε
 $F_n[X] = \{ a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n : a_i \in F \} \subseteq F[X]$.

Τότε $F_n[X]$ με το συνήθεις τρόπο είναι διαν. χώρος επί του F .

Παράδειγμα: $F_2[X] = \{ a_0 + a_1x + a_2x^2 : a_i \in F \}$

Παρατήρηση: Το σύνολο $v_1=1, v_2=x, v_3=x^2$ είναι βάση του $F_3[X]$.

Απόδειξη: Παρόμοια με το προηγούμενο παράδειγμα (Άσκηση 1)

Πιο γενικά οπν $n \geq 1$, τα ακόλουθα πολυώνυμα $1, x, x^2, x^3, \dots, x^n$ είναι βάση του $F_n[X]$.

ΠΡΟΤΑΣΗ: Έστω V διαν. επί του F και v_1, v_2, \dots, v_n βάση του V . Αν $w \in V$ τότε υπάρχει μοναδικά $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n \in F$ με $w = \lambda_1v_1 + \dots + \lambda_nv_n$

Απόδειξη

Από $V = \langle v_1, \dots, v_n \rangle$ και $w \in V$, έχουμε ότι υπάρχει $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ με $w = \lambda_1v_1 + \dots + \lambda_nv_n$ (1)

Θ.δ.ο. $\lambda_1, \dots, \lambda_n$ είναι και μοναδικό: Έστω ότι επιπλέον $w = \lambda_1'v_1 + \dots + \lambda_n'v_n$ (2)

Τότε $\lambda_1v_1 + \dots + \lambda_nv_n = \lambda_1'v_1 + \dots + \lambda_n'v_n \Rightarrow$

$(\lambda_1 - \lambda_1')v_1 + (\lambda_2 - \lambda_2')v_2 + \dots + (\lambda_n - \lambda_n')v_n = 0$ (3)

Από v_1, v_2, \dots, v_n γραμ. ανεξάρτητα (ως βάση)

η (3) $\Rightarrow \lambda_1 - \lambda_1' = 0 \in F, \lambda_2 - \lambda_2' = 0 \in F, \dots, \lambda_n - \lambda_n' = 0 \in F$

$\Rightarrow \lambda_1 = \lambda_1', \lambda_2 = \lambda_2', \dots, \lambda_n = \lambda_n'$. Άρα στηρίξαμε τη μοναδικότητα

ΠΟΡΙΣΜΑ: Έστω v_1, \dots, v_n βάση του V . Τότε η
απεικόνιση $T: F^n \rightarrow V$ με $T((\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n)) =$
 $\lambda_1 v_1 + \lambda_2 v_2 + \dots + \lambda_n v_n$ είναι $1-1$ και επί.

ΟΡΙΣΜΟΣ: Έστω v_1, \dots, v_n (διατεταγμένη) βάση του
 V και $w \in V$ με $w = \lambda_1 v_1 + \dots + \lambda_n v_n$ με $\lambda_i \in F$.
Λέμε ότι το λ_i είναι η i -συντεταγμένη του
 w ως προς τη διατεταγμένη βάση v_1, \dots, v_n .

Δείκτης: Έστω F σώμα και V πεπερασμένο
παραγόμενο διαν. χώρο επί του F . Τότε υπάρχει
βάση v_1, v_2, \dots, v_n του V για κάποιο $n \geq 1$.
ii) αν w_1, w_2, \dots, w_m είναι επίσης βάση του V
τότε $n = m$.

(σημ. κάθε δύο βάσεις του V έχουν το ίδιο πλήθος
συντεταγμένων). (χωρίς απόδειξη)

Ορισμός: Αν V είναι διαν. χώρος επί του F και v_1, \dots, v_n
βάση του V . Γράφουμε $\dim V = n$ και λέμε ότι
έχει διάσταση n .

Από το δείκτη η διάσταση είναι καλά ορισμένη
δηλαδή δεν εξαρτάται από την επιλογή της βάσης.

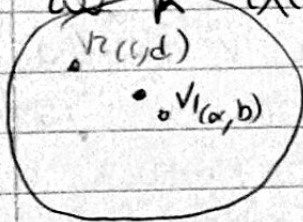
Παράδειγμα 1 Είδαμε ότι η F^n έχει (σαν F διαν. χώρο)
βάση $l_1 = (1, 0, \dots, 0), l_2 = (0, 1, \dots, 0), \dots$
 $l_m = (0, 0, \dots, 0, 1)$ Άρα $\dim F^n = m$

Παράδειγμα 2) Είδαμε ότι ο $v \in F^{n \times n}$ έχει βάση
 $\{E_{ij} : 1 \leq i \leq n, 1 \leq j \leq n\}$
 Επιπλέον $\dim F^{n \times n} = n \cdot n$

3) Είδαμε, ότι για $n \geq 1$ ο $F_n[X]$ έχει βάση
 $1, x, x^2, \dots, x^n$. Άρα $\dim F_n[X] = n+1$

Παράδειγμα

Άρα $\dim \mathbb{R}^2 = 2$ επί το δοθέντα \mathbb{R} , βάση
 του \mathbb{R}^2 έχει δύο στοιχεία.

Παρατήρηση: Έστω $v_1 = (a,b), v_2 = (c,d) \in \mathbb{R}^2$. Τα
 v_1, v_2 είναι βάση του \mathbb{R}^2 αν και μόνο αν

$$\begin{vmatrix} a & b \\ c & d \end{vmatrix} \neq 0$$

(Παλ. π.χ. αφού $\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} = -2 \neq 0$ τα $v_1 = (1,2)$

$v_2 = (3,4)$ είναι βάση του \mathbb{R}^2

Ενώ αφού $\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 6 \end{vmatrix} = 0$ τα $v_1 = (1,0), v_2 = (3,6)$

Όχι βάση του \mathbb{R}^2)

Με άλλα λόγια v_1, v_2 είναι βάση του $\mathbb{R}^2 \iff$
 $v_1 \neq (0,0)$ ΚΑΙ $v_2 \neq (0,0)$ και το v_2 δεν
 είναι πολλαπλάσιο του πρώτου ή του $(0,0)$ και v_1